

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

* BEZINNING

---

door *Petra van der Burg*

De auteur is lid van de redactie van *Christen Democratische Verkenningen*.

De in 1999 verschenen roman *Publieke werken* van Thomas Rosenboom gaat over begeerte waaraan een mens ten onder gaat. Helemaal aan het begin, voordat het drama rond de verkoop van zijn huis zich zal gaan voltrekken, gaat vioolbouwer Vedder gewoontegetrouw naar de visbank en kijkt omhoog naar de ooievaars die rondcirkelen onder het dak. Aangetrokken door de vislucht wringen de ooievaars zich door de gaten in de overkapping. Wanneer ze het paradijs eenmaal binnen zijn, valt het vies tegen: ‘(...) de vissen waren door de drukte onbereikbaar, de ramen te smal om op de wieden nog door naar buiten te kunnen, en bij gebrek aan veilige rustplaatsen konden zij alleen nog maar in de hoogte rond blijven vliegen, in grote kringen langs de ramen waarin alweer andere ooievaars zaten, net zo lang tot zij tenslotte van uitputting, kramp, of al dood neervielen tussen de vis en de mensen.’

Het verhaal is leerrijk en betekenisvol. Wanneer de ooievaars gefixeerd zijn geraakt op de vis, worden ze de gevangenen van het vermeende paradijs. Ze verliezen hun realiteitszin en zien niet dat de opgegooide vis hun geen levenskansen biedt, maar uiteindelijk tot hun dood leidt. Uitgangen uit de vishal zijn er natuurlijk wel degelijk, maar ze kunnen ze niet vinden. Het is niet de vis die hen zal redden, maar een andere kijk op zichzelf en hun levensdoel. De ooievaars zullen een antwoord moeten geven op de vraag waar ze voor leven. Wat zijn jouw verlangens en idealen? Hoe kun je dat realiseren? Wat is daarvoor nodig?

Voor deze ooievaars was het ideaal van vliegen in vrijheid niet te hoog gegrepen. Daartoe waren ze immers bestemd. Als de tijd daar was, zouden ze vanuit hun hoge nesten uitkijken over de wereld en hun jongen grootbrengen. Het lag binnen handbereik, maar het komt er niet van: de vis, de verleiding, het gemak, het nu, het ontbreken van welgevormd perspectief houdt hen gevangen in de benauwdheid van de vishal. Had het de ooievaars geholpen wanneer ze hadden beseft dat als je niets van jezelf vraagt, dat het leven je dan overslaat? Had het ze geholpen wanneer hun van meet af aan was verteld dat vis om niet een sprookje is? We zullen zien wat de toekomst van de participatiesamenleving brengt.